

РЕШЕНИЕ

№ 4080

гр. София, 17.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 26.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1553** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 27, ал. 1 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове /ЗУСЕСИФ/ вр. чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ – Министерство на правосъдието, представлявана от Главния директор – главен комисар И. Й. с адрес- [населено място], [улица], срещу Решение № 02.50-6/ от 10.02.2022г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ и Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, в частта му по т.1 и т.2 с които е отказано да бъдат верифицирани разходи в размер на 16 891,20 лева /по т.1/ и в размер на 1351,30 лева /по т.2/.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при липса на мотиви, допуснати съществени процесуални нарушения и неспазване на материалния закон. Моли за неговата отмяна. В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител юрк. Д., поддържа жалбата на сочените основания. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Ответникът -Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020 чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.06.2020 г. между И. Д. П., директор на дирекция „Добро управление” в Администрацията на Министерския съвет, в качеството ѝ на ръководител на УО на ОПДУ и Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“, представлявана от главния директор И. Л. Й. е подписан Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ (АДФП) №BG05SFOP001-2.019-0059-C01, по Оперативна програма „Добро управление”, чрез подбор на проектни предложения с наименование „Специализирани обучения за териториалната администрация” № на проекта (от ИСУН): BG05SFOP001-2.019-0059 и наименование на проекта: „Подобряване на професионалните компетентности на служителите на териториалните звена на ГД“ИН“ чрез реализиране на специализирани обучения за запознаване със съвременните тенденции в пенитенциарната социална работа /ГДИН-3/”.

Неразделна част от цитирания по-горе договор с неговите приложения, а именно:

Приложение 1: Формуляр за кандидатстване

Приложение 2: Условия за изпълнение на проекти, финансирани по Оперативна програма „Добро управление” по Процедура BG05SFOP001-2.019;

Приложение 3: Декларация от бенефициента за съгласие за предоставяне на информация от компетентния орган по приходите.

В „Раздел 7 на проектното предложение – „План за изпълнение / Дейности по проекта“ е налично и подробно описание на дейността, ведно с начина на нейното изпълнение, а именно: „Обучението ще е присъствено и се предвижда да се проведе в максимум 15 курса, като от тях 30% от целевата група ще се проведат в населеното място по месторабота, а всички останали курсове ще са извън населеното място по месторабота. Всеки курс на обучение ще бъде с продължителност 4 дни. Обучението ще бъде организирано и проведено чрез външно възлагане с обществена поръчка по ЗОП.

Въз основа на проведената обществена поръчка е сключен договор на 22.06.2021г. между ГДИН и Д. „Г. Балистик“ с предмет „Логистично обезпечаване на дейности по проекти за нуждите на ГДИН по ОПДУ по обособена позиция 6 „Организиране и провеждане на специализирано обучение на инспектори социални дейности и възпитателна работа и инспектори пробация за запознаване със съвременните тенденции в пенитенциарната социална работа във връзка с изпълнение на административния договор за БФП.

Чрез системата ИСУН, жалбоподателя е депозирал искане за окончателно плащане № 1 от 30.11.2021 г. по проект с наименование „Подобряване на професионалните компетентности на служителите в териториалните звена на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ чрез реализиране на специализирани обучения за запознаване със съвременните тенденции в пенитенциарната социална работа (ГДИН - 3)“ по административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ с рег. № BG05SFOP001-2.019-0059-C01 от 30.06.2020 г. Към искането са приложени финансов отчет и технически отчет

УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН -кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M024 от 05.01.2022 г., с което са изискани допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 7 дни.

Жалбоподателят е представил допълнителни документи в ИСУН с кореспонденции

BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M025 от 12.01.2022,
BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M026 от 13.01.2022г . и №
BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M027 от 19.01.2022 г. и версия № 2 на пакета отчетни документи.

На основание чл. 63 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил второ писмо чрез ИСУН кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M028 от 20.01.2022 г., с което са изискани допълнителни документи във връзка с верификацията на разходите, отчетени в искането за плащане. Предоставен е срок за отговор от 3 дни. На 25.01.2022г. ГДИН е представил допълнителни документи в И. чрез кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M030.

След извършена проверка на представените допълнителни документи, на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗУСЕСИФ, УО на ОПДУ е изпратил писмо чрез ИСУН кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M031 от 26.01.2022 г., с което бенефициентът е уведомен за размера на включените в искането за плащане недопустими разходи и основанияето за тяхната недопустимост. Предоставен е срок за отговор от 3 дни

С писмо чрез ИСУН с кореспонденция № BG05SFOP001-2.019-0059-C01-M032 от 31.01.2022г. ГДИН е представил подробно становище, чието съдържание е инкорпорирано в текста на оспорения административен акт.

С оспореното Писмо изх. № 02.50-6/18.01.2022г., издадено от Директор на Дирекция „Добро управление“ и Ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“, на основание чл. 32 от Наредба за определяне на условията, реда и механизма за функциониране на информационната система за управление и наблюдение на средствата от европейските структурни и инвестиционни фондове (ИСУН) и за провеждане на производства пред управляващите органи посредством ИСУН, във връзка с чл. 62, ал. 1 във връзка с ал. 2 и ал. 3 от ЗУСЕСИФ, бенефициентът е уведомен, че по искане за окончателно плащане № 1 от 30.11.2021г. не са верифицирани разходи в общ размер 38 229,93 лева.

Предмет на настоящото производство са неверифицирани разходи по т.1 и т.2 от акта а именно,

т.1 - 16 891,20 лева с ДДС по РОД „Фактура [ЕГН] от 06.10.2021“, РОД „Фактура [ЕГН] от 06.10.2021“, РОД „Фактура [ЕГН] от 06.10.2021“ и РОД „Фактура [ЕГН] от 06.10.2021“, отчетени в бюджетен ред 1.1.1 „Организиране и провеждане на специализирано обучение на инспектори социална дейност и възпитателна работа и инспектори пробация за запознаване със съвременните тенденции пенитенциарната социална работа“ съгласно предоставена разбивка от изпълнителя- разходи по всяка от горепосочените фактури за 6 бр. кафе-паузи, 3 бр. закуски, 4 бр. обеда, 3 бр. вечери и хотелско настаняване - 3 бр. ношувки, по аргумент на чл. 57, ал. 1, т.4 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство“, тъй като са извършени в нарушение на чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма.

Разходите се формират както следва:

- По фактура №[ЕГН] от 06.10.2021	г. - 5	328,00 лева с ДДС
- По фактура №[ЕГН] от 06.10.2021	г. - 4	204,80 лева с ДДС
- По фактура №[ЕГН] от 06.10.2021	г. - 3	679,20 лева с ДДС
- По фактура №[ЕГН] от 06.10.2021	г. - 3	679,20 лева с ДДС.

т.2. - 1351,30 лева по РОД „Друг НЕПРИЛОЖИМО от 30.06.2021", отчетен в

бюджетен ред II.3.1 "Разходи за организация и управление и разходи за информация комуникация", по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ, а именно „разходите попадат във включени в документите по чл. 260 ал. 1 и в одобрения проект категории разходи“. Във връзка с констатираното в т. 1 от настоящото писмо недопустими разходи се превишава допустимия размер на първоначално отчетените непреките разходи. Съгласно т. 14.1 от Насоките за кандидатстване допустимият размер на непреките разходи е 8 % от допустимите преки разходи по проекта. При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима: подадена е срещу акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност, от заинтересована страна и в преклузивния законов срок за обжалване.

Съгласно чл. 60, ал. 1 от ЗУСЕСИФ Управляващите органи извършват авансови, междинни и окончателни плащания въз основа на искане на бенефициента. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. II от ЗУСЕСИФ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. В случая ръководител на управляващия орган е министър-председателят, който със Заповед № Р-73/14.05.2021г., на основание чл. 77а, ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 2 от Устройствения правилник на МС и неговата администрация, чл. 9, ал. 5 от ЗУСЕСИФ, е възложил на И. П. – Директор на Дирекция „Добро управление“ в администрацията на МС, да осъществява функциите на ръководител на Управляващия орган на Оперативна програма „Добро управление“ 2014-2020. С оглед на горното съдът прави извод, че процесното решение е издадено от компетентен административен орган.

Обжалваният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 59, ал. 2 от АПК. От формална страна актът съдържа фактически и правни основания с оглед на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административното производство е започнало по инициатива на жалбоподателя във връзка с подадено искане за окончателно плащане № 1 от 30.11.2021г., включително и представените към същото разходооправдателни документи. Същото е приключило с издаване на оспорваното писмо.

Относно спазване на материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

Уредбата на производството по верификация на разходи се съдържа в чл. 60 - чл. 68 ЗУСЕСИФ. Съгласно цитираните разпоредби междинни и окончателни плащания се извършват след верифициране с цел потвърждаване допустимостта на извършените разходи и при наличие на физически и финансов напредък на проекта. Чрез междинни и окончателни плащания се възстановяват само допустими разходи, верифицирани от управляващия орган. Съгласно чл. 62, ал. 3 ЗУСЕСИФ УО извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане и на проверки на място, когато това е приложимо. Общите условия за допустимост на разходите са регламентирани в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ. Според чл. 59, ал. 1 ЗУСЕСИФ конкретните национални правила и детайлните правила за допустимост на разходите за съответния програмен период за всяка оперативна програма по чл. 3, ал. 2 от закона се определят с нормативен акт на Министерския съвет. Следователно разпоредбите, които регламентират условията за допустимост, представляващи правно основание за верифициране или отказ от верифициране на разходи, се съдържат в чл. 57 и чл. 58 ЗУСЕСИФ.

Съгласно чл. 57, ал. 1 ЗУСЕСИФ разходите се считат за допустими, ако са налице едновременно следните условия: 1. разходите са за дейности, съответстващи на критериите за подбор на операции и се извършват от допустими бенефициенти съгласно съответната програма по чл. 3, ал. 2; 2. разходите попадат във включени в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи; 3. разходите са за реално доставени продукти, извършени услуги и строителни дейности; 4. разходите са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство; 5. разходите са отразени в счетоводната документация на бенефициента чрез отделни счетоводни аналитични сметки или в отделна счетоводна система; 6. за направените разходи е налична одитна следа съгласно минималните изисквания на чл. 25 от Делегиран регламент (ЕС) № 480/2014 на Комисията от 3 март 2014 г. за допълнение на Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство (ОВ, L 138/5 от 13 май 2014 г.) и са спазени изискванията за съхраняване на документите съгласно чл. 140 от Регламент (ЕС) № 1303/2013; 7. разходите са съобразени с приложимите правила за предоставяне на държавни помощи. Съгласно чл. 62, ал. 3 от ЗУСЕСИФ Управляващият орган извършва верифициране на разходите въз основа на проверка на документите, представени към искането за плащане, и на проверки на място, когато това е приложимо.

Чл. 63, ал. 1 от закона предвижда, че Управляващият орган може да изисква допълнително представяне на документи във връзка с искания за междинни и окончателни плащания, както и на разяснения от бенефициента, когато: 1. сума, включена в искането за плащане, не е дължима; 2. не са предоставени заверени фактури и/или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, или други изискуеми документи, доказващи извършване на дейностите в съответствие с условията за допустимост по раздел I; 3. има съмнение за нередност, отнасяща се до съответните разходи; 4. представените документи за физическия и финансов напредък на проекта са некоректно попълнени или не съдържат цялата задължителна информация.

За да не верифицира в частта по т.1. сумата в размер на 16 891,20 лева, УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ условия - разходите не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. Установено е след извършена проверка в „Регистър на туроператори и туристически агенти“ на адрес: <https://ntr.tourism.government.bg/Registration.nsf/alltato.xsp> и след предоставена възможност за предоставяне на съответните доказателства се установява, че Д. „Г. Балистик“ не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т.59, т.61, т. 60, т. 62 и т. 67, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби

от Закона за туризма.

Тази констатация не се оспорва от жалбоподателя. Възраженията му са по тълкуването на установените факти. На първо място, изтъква, че служителите не са турист по смисъла на параграф 1 т.1 от Допълнителните разпоредби на Закона за туризма, тъй като им е осигурен хотел, хранене и пътуване във връзка с осъществяване на съвместно специализирано обучение.

Освен това, жалбоподателят счита, че е налице специална норма, визирана в чл.79, ал.4, т.3 от Закона за туризма, която дерогира общите норми.

Съдът намира възраженията на жалбоподателя за неоснователни. Според разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т.4 от ЗУСЕСИФ разходите се считат за недопустими, ако не са извършени законосъобразно съгласно приложимото право на Европейския съюз и българското законодателство. В случая всяко нарушение на българското законодателство, включващо всички закони и подзаконовни нормативни актове, е основание за непризнаване на разходите за допустими. В този смисъл, УО на ОПДУ не само, че не е задължен, но и на практика не е възможно изчерпателно да посочи „релевантните за оста закони“. Част от дейностите предмет на договор № 6140/22.06.2021г. с Д. „Г. Балистик“ /лист 44-45 от делото, съответно лист4,5 от договора/ касаят осигуряване на хотелско настаняване, осигуряване на храна –закуски, обеда и вечери на участниците в обученията. В случая безспорно е констатирано нарушение на Закона за туризма, тъй като Д. „Г. Балистик“ не притежава необходимата регистрация (годност за упражняване на професионална дейност), регламентирана в чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма за извършване на дейности, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т.1 от Закона за туризма, във връзка с т. 59, т. 60, т. 61 и т. 62, за предоставяне на услуги попадащи в т. 69 и т. 70 от Допълнителни разпоредби от Закона за туризма. Съгласно чл. 61, ал. 2 от Закона за туризма туроператорска и/или туристическа агентска дейност на територията на Република България се извършва от регистрирано лице т.е. е необходимо фирмата, с която се сключва общото споразумение да бъде регистриран туроператор или туристически агент. От незаконосъобразността на цитираните по-горе разходи за настаняване, изхранване и транспорт на участниците в обученията се обосновава и тяхната недопустимост по аргумент на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗУСЕСИФ. Тъй като са недопустими, те не могат да бъдат верифицирани на основание чл. 62, ал. 2 от ЗУСЕСИФ.

Вследствие на неверифицираните разходи по т.1, сумата в размер на 1351,30 лева по РОД „Друг Неприложимо от 30.06.2021“, отчетени в бюджетен ред П.3.1 Разходи за организация и управление и разходи за информация и комуникация, не попадат в документите по чл. 26, ал. 1 и в одобрения проект категории разходи. Посочените разходи надхвърлят 8 % от допустимите преки разходи по проекта. Ето защо, правилно УО се е мотивирал с липса на предвидените в чл. 57, ал. 1, т. 2 от ЗУСЕСИФ условия и отказал верифицирането им.

Въз основа на изложеното, съдът прави извод, че оспореният административен

акт не страда от пороци, водещи до неговата незаконосъобразност, поради което и жалбата е неоснователна и като такава следва да се остави без уважение.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството съдебно-деловодни разноски, които съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 200 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното Административен съд София - град, III отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ – Министерство на правосъдието, представлявана от Главния директор –главен комисар И. Й. с адрес- [населено място], [улица], срещу Решение № 02.50-6/ от 10.02.2022г. на Ръководителя на УО на Оперативна програма „Добро управление“ и Директор на Дирекция „Добро управление“ в Министерски съвет, в частта му по т.1 и т.2 с които е отказано да бъдат верифицирани разходи в размер на 16 891,20 лева /по т.1 от акта/ и в размер на 1351,30 лева/ по т.2 от акта/, включени в искане за окончателно плащане №1 от 30.11.2021г.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Изпълнение на наказанията“ – Министерство на правосъдието, представлявана от директора И. Й. да заплати на Министерски съвет на Република България сума в размер на 200 /двеста/ лева за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: